

prima instanță: V. Clima

instanța de apel: B. Bîrca, M. Ciugureanu și M. Moraru

Î N C H E I E R E

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea Comercială „Iuleron” Societate cu Răspundere Limitată și de Întreprinderea Mixtă „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolabilitate,

în pricina civilă la cererea depusă de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației cu privire la retragerea licenței în privința Întreprinderii Mixte „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolabilitate, persoană interesată – Societatea Comercială „Iuleron” Societate cu Răspundere Limitată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, prin care au fost respinse cererile de apel declarate de Societatea Comercială „Iuleron” Societate cu Răspundere Limitată și de Întreprinderea Mixtă „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolabilitate, cu menținerea hotărârii Judecătorei Ciocana municipiul Chișinău din 09 septembrie 2013,

c o n s t a t ă :

La 17 august 2013, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a depus cerere cu privire la retragerea licenței în privința Întreprinderii Mixte „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolabilitate, persoană interesată – Societatea Comercială „Iuleron” Societate cu Răspundere Limitată.

În motivarea cererii, petiționarul a indicat că Întreprinderea Mixtă „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată este titularul licenței seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006 pentru prestarea serviciilor de telefonie mobilă celulară, standardul GSM eliberată de Agenția Națională pentru Reglementări în Telecomunicații și Informatică.

Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației este succesor al Agenției Naționale pentru Reglementări în Telecomunicații și Informatică.

Prin decizia Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației nr. 89 din 22 mai 2013, a fost suspendată valabilitatea licenței.

Indică petiționarul, că potrivit pct. 2 din decizia menționată, titularul licenței a fost obligat să înștiințeze Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației în privința înlăturării circumstanțelor care au dus la suspendarea licenței.

Prin hotărîrea irevocabilă a Judecătoriei Ciocana din 29 mai 2013 a fost dispusă suspendarea temporară a licenței pe un termen de 2 luni, începînd cu 22 mai 2013.

La 22 iulie 2013, petiționarul i-a cerut în mod repetat Întreprinderii Mixte „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată executarea pct. 2 din decizia Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației nr. 89 din 22 mai 2013.

În pofida acestui fapt, Societatea cu Răspundere Limitată „Eventis Mobile” nu a îndeplinit cerința petiționarului.

Solicită, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, admiterea cererii depuse cu retragerea licenței seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006 eliberată Întreprinderii Mixte „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată.

Pe parcursul examinării pricinii, petiționarul a înaintat o cerere de concretizare prin care a solicitat ca licența seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006 eliberată Întreprinderii Mixte „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată să-i fie retrasă, începînd cu 16 august 2013 (f.d. 81).

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău din 09 septembrie 2013, cererea depusă de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației cu privire la retragerea licenței în privința Întreprinderii Mixte „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolabilitate, persoană interesată – Societatea Comercială „Iuleron” Societate cu Răspundere Limitată, a fost admisă. A fost dispusă retragerea din 16 august 2013 a licenței seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006, pentru prestarea serviciilor de telefonie mobilă celulară, standardul GSM, eliberată Întreprinderii Mixte „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, au fost respinse cererile de apel declarate de Societatea Comercială „Iuleron” Societate cu Răspundere Limitată și de Întreprinderea Mixtă „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolabilitate, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău din 09 septembrie 2013.

La 23 decembrie 2013, reprezentantul Societății Comerciale „Iuleron” Societate cu Răspundere Limitată a depus recurs, iar la 14 aprilie 2014, 16 aprilie 2014, respectiv la 22 aprilie 2014 – cereri de recurs suplimentare, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei

instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii depuse de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației.

Recurentul, Societatea Comercială „Iuleron” Societate cu Răspundere Limitată, în motivarea recursului și a cererilor de recurs suplimentare a indicat că, instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate au încălcat normele de drept material, nu au constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă a pricinii. Reprezentantul Societății Comerciale „Iuleron” Societate cu Răspundere Limitată a menționat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au identificat, iar la materialele pricinii nu se conține nicio referire în privința circumstanțelor care au dus la suspendarea licenței.

În conformitate cu art. 434 al.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, recursul declarat de reprezentantul Societății Comerciale „Iuleron” Societate cu Răspundere Limitată este depus în termen.

La 18 februarie 2014, administratorul insolvenței, Veaceslav Timotin, din numele Întreprinderii Mixte „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolvență, de asemenea, a depus recurs, iar la 11 aprilie 2014, 17 aprilie 2014, 22 aprilie 2014, respectiv la 13 mai 2014 – cereri de recurs suplimentare, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din 17 decembrie 2014 și a încheierii Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2014, precum și a hotărârii primei instanțe din 09 septembrie 2013, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie anulată decizia Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Comunicații Electronice și Tehnologia Informației din 16 august 2013.

La 26 decembrie 2013, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 17 decembrie 2013 (f. d. 58, Vol. II).

Astfel, recursul declarat de administratorul insolvenței, Veaceslav Timotin, din numele Întreprinderii Mixte „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolvență, este depus în termen.

Recurentul, Întreprinderea Mixtă „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolvență, în motivarea recursului a indicat că atât instanța de apel, cât și prima instanță au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată. Astfel, ambele instanțe au examinat legalitatea deciziei Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației din 16 august 2013 prin prisma prevederilor Legii nr. 451 din 30 iulie 2001 cu privire la reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător și a Legii nr. 235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător. Consideră recurentul că, dat fiind faptul aflării Societății cu Răspundere Limitată „Eventis Mobile” în proces de insolvență, prioritar în guvernarea relațiilor între părți, i se acordă Legii insolvenței nr. 149/2012. De asemenea, a mai indicat reprezentantul recurentului, că instanțele ierarhic inferioare nu au elucidat toate circumstanțele cauzei vizavi de pricina supusă examinării.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa părților toate copiile cererilor de recurs și a cererilor de recurs suplimentare cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 11 aprilie 2014, apoi la 22 mai 2014, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a depus referință la cererile de recurs, solicitând respingerea recursurilor ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Societatea Comercială „Iuleron” Societate cu Răspundere Limitată și Întreprinderea Mixtă „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolvență, în cererile de recurs nu au invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3

judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursurilor care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Societatea Comercială „Iuleron” Societate cu Răspundere Limitată și de Întreprinderea Mixtă „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolabilitate, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea Comercială „Iuleron” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Eventis Mobile” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolabilitate se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
 judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru